

forstaa det Standpunkt, som Flertallet har indtaget, at man ikke har villet gaa ind paa de Bevillinger, som knyttede sig til provisoriske Foranstaltninger, men dette gælder ikke, som den ærede Ordfører ogsaa fremhævede, Bevillingen af 150,000 Kr. til Anskaffelsen af et Batteri lettere Kastestytts, og da Bevillingen i Aar er noget mindre end i Fjor, hvilken Bevilling jeg indrømmer ikke kan anses for værende af normal Højde, beklæger jeg, at man ikke har villet give denne Bevilling, som Mindretallet for sit Vedkommende anser for nødvendig.

J. C. Christensen: Det synes, som om den ærede Ordfører havde den Opfattelse af vort Finanslovsbudget, at de provisoriske Pletter kun fandtes paa §§ 22 og 23 og den Afdeling af § 26, som omhandler de krigs- og marineministerielle Budgetter. Det er jo langt fra Tilfældet. Som ærede Medlemmer ville vide, møde vi ogsaa straks her i vor Betænkning paa § 2 et Udslag af det provisoriske Styre, og det fortsættes paa de forskellige Paragraffer hele Bejen igennem; kun ganske få Paragraffer ere i Grunden undtagne. Under Finansministeriet træffe vi det jo mange Gange, baade hvad Kassebeholdningen, det provisoriske Frilager, og hvad i det hele taget Styrelsen af Landets finansielle Forhold angaar. Paa Justitsministeriets Budget er det samme Tilfældet. Ved Mødets Begyndelse i Dag hørte vi jo, at nu bleve de bekendte Provisorier anmeldte i det andet Ting, hvilke Provisorier have været med til at sætte bethdelige Pletter ind paa Justitsministeriets Budget. Paa Kultusministeriets Budget endte vi netop Afstemningen for en Tidestid siden med en saadan Post. Finanslovsbudgettet er ganske gennembævet af Mærker af den Styrelse, hvorunder vi lide her i Landet. — Dernæst sagde den ærede Ordfører, at disse Rægtelser, som vi her paa det krigsministerielle Budget have foretaget, vare væsentligt af to Arter, dels at de stod i Forbindelse med de provisoriske Forhold, og dels at det var Rægtelser, som Folketinget tidligere havde foretaget i de foregaaende Aar. Disse Rægtelser, som Folketinget tidligere havde foretaget de foregaaende Aar, synes den ærede Ordfører i sin Indledningstale at ville tage med ind under de Rægtelser, vi ogsaa foreslaa i Aar. Men nu er det Tilfældet, at jeg staar her og skal anbefale et Endringsforslag, som netop er af den Art, at det omhandler en Post, som Flertallet her i Tinget i Fjor var enig om sammen med os andre at stemme ud. Den ærede Ordfører kom,

synes det mig, forunderlig af Sted med sin Motivering af sin Stilling til dette Forslag. Forslaget under Nr. 199, altsaa det Forslag, der staar umiddelbart forud, var han imod. Thi, saade han, at bevilge disse 15,000 Kr. til Officersmesjer uden for Kjøbenhavn, det vilde sige det samme som at gaa ind paa den Tankegang, at Officerne burde være stillede saaledes, at de kunde være fri for at omgaaes det borgerlige Element — det var Meningen af den ærede Ordførers Udtalelser — at de kunde faa en korpsmæssig Afslutning og leve i en saadan korpsmæssig Afslutning, og det var han paa Flertallets Vegne imod. Ja, den Motivering bifalder jeg ganske og stemmer med Glæde for Endringsforslag Nr. 199. Men naar vi saa komme til Nr. 200, er i Virkeligheden der ganske det samme Tilfældet. Den ærede Ordfører og den højtærede Minister kunne ikke motivere dette Forslag om en Sum af 1,000 Kr. til Underofficersforeninaer paa anden Maade end den, at disse Underofficerer bør stilles saaledes, at de kunne være fri for at besøge de samme Steder som de borgerlige i Byerne. Det kan ikke godt motiveres anderledes, end at man derigennem vil fremhjælpe en korpsmæssig Afslutning, og saaledes motiveredes det væsentligt i Ministeriets Anmærninger i Fjor. Der gøres nemlig Rede for, hvorfor man forlanger disse Penge. Der hedder det sig, at det var Aarhus, Oprindelsen til denne Bevilling kom fra. Øvre i Aarhus havde de forskellige Underofficerer ved samtlige Vaabenarter været enige om at slutte sig sammen til en Forening. De søgte Kommandantens Tilladelse, og han gav dem den. Da de havde faaet denne Tilladelse, søgte de høj Ministeriet om at faa en Understøttelse til deres Forening. Det er vel en selftabelig Forening, saa vidt man kan skønne — andet er der i alt Fald ikke oplyst. Nu siger Ministeriet i sine Anmærninger i Fjor, at det saa helst, at Underofficererne ved hver Vaabenart for sig dannede en Forening, og det er rimeligt, thi derved vilde den korpsmæssige Afslutning naa Fuldkommenheden — det er ikke saa fuldkomment, naar forskellige Vaabenarter skulle slutte sig sammen. Men dog gaar man ind paa det og vil hde Tilfældet, man andrager om 1,000 Kr., thi Ministeriet forudsætter, at naar de først faa Penge i Aarhus til en saadan Klise, vil man hurtig i de andre Garnisonsbyer finde, at det var rart, og saa søge om Penge, og saa vil Ministeriet have 1,000 Kr., som det frit kunde disponere over til disse Underofficersmesjer rundt omkring i de for-